

Autor: [MONIKA ČÍRTKOVÁ](#)

0

Na nedávné konferenci *Rodina v právu a bezpráví* vzbudil největší rozruch příspěvek Jeronýma Tejce, náměstka ministra spravedlnosti, o chystané změně v rodinném právu.

Zatímco dosud je povinná předrozvodová úprava poměrů nezletilých dětí svěřena vždy soudu, který buď schválí dohodu rodičů, nebo – v případě, že se rodiče nedohodnou – rozhodne sám, do budoucna by dohoda mohla být uzavřena před notářem.

Záměr vzbudil nevoli mezi nejen mezi účastníky konference, nesouhlas se vine napříč odbornou veřejností. Chystaná změna zákona totiž odhaluje, že ministerští legislativci vůbec nechápou, co se u soudu v těchto případech děje.

Na ministerstvu si vyjeli procento rozhodnutí, která jsou „pouhým“ schválením dohody; toto číslo se v jednotlivých soudních obvodech liší, ale pravidelně je velmi vysoké, v rozmezí cca 70-95% rozhodnutí. A protože to vypadá, že „všichni jsou dohodnutí“, není nic jednoduššího než přenést sepsání dohod od soudu k notářům.

Vždyť oni sepisují třeba společenskou smlouvu obchodních společností, od toho se přece taková dohoda o poměrech dětí liší jen nepatrně, což?

Je evidentní, že notáři nejsou ani trochu vybaveni, připraveni a vzděláni k nahrazení činnosti soudu v řízení o úpravě poměrů nezletilých dětí.

Pravda je taková, že na začátku řízení existuje mnohem větší počet rodičů, kteří dohodnutí nejsou, případně mají o budoucí dohodě pouze rámcovou či mlhavou představu. Potřebují pomoc zúčastněných odborníků, ať již pracovníků OSPODu, advokátů nebo soudců k tomu, aby dohodu uzavřeli a především získali lepší představu o tom, co taková dohoda pro jejich život znamená, jaká práva a povinnosti z ní plynou a jak by měla do budoucna fungovat, případně být měněna.

Jisté je, že těmito zúčastněnými odborníky nikdy nejsou notáři. Kromě toho, v určitém procentu případů se stává, že do dohody, která je mu předložena, soud zasáhne a požaduje její změnu, neboť se mu návrh nejvíce souladný se zájmy dítěte.

To může být třeba v případě, že matka pod určitým nátlakem souhlasí s výší výživného, které zcela neodpovídá příjmům a majetkovým poměrům otce, ale i v jiných, z povahy věci rozmanitých situacích. Stručně řečeno, mnoho rodičů na začátku řízení dohodnuto není, ale na konci ano. Jsou i takoví, kteří jsou na začátku řízení dohodnutí určitým způsobem a na konci jiným, některé dohody navíc vlastně ani dohodami v pravém slova smyslu nejsou, jen papíry podepsanými se skřípěním zubů s vědomím toho, že autoritativní rozhodnutí soudu by bylo stejné, jen by to déle trvalo.

Je evidentní, že notáři nejsou ani trochu vybaveni, připraveni a vzděláni k nahrazení činnosti soudu v řízení o úpravě poměrů nezletilých dětí. Podle představ ministerstva by to možná ani dělat neměli, snad by měli jenom dávat razítka na dohody, které jsou jim předloženy. Ostatně, ministerstvo počítá s tím, že takto uzavřené dohody potom ještě stejně bude posuzovat soud z hlediska souladu se zájmem dítěte, takže není zřejmé, k čemu by to celé bylo a také z jakých informací by měl soud vlastně vycházet.

KOLÁŽ: ppmagazín.com

Pravda je taková, že na začátku řízení existuje mnohem větší počet rodičů, kteří dohodnuti nejsou, případně mají o budoucí dohodě pouze rámcovou či mlhavou představu.

Jako absurdní třešnička na dortu působí záměr, že notářem sepsaná dohoda by zřejmě měla povinně obsahovat prohlášení, že její obsah rodiče prodiskutovali s dítětem. Participačním právům dítěte tedy učiníme zadost.

Zamýšleným efektem má být také neveřejnost celého procesu; domnívám se ale, že by to možná šlo ošetřit i jinak než takto neústrojně.

Mimochodem, soudní řízení tohoto typu je osvobozeno od soudních poplatků, zatímco notář to asi zadarmo dělat nebude, což může nízkopříjmové skupiny rodičů naopak motivovat k tomu, aby se „nedohodli“ a požadovali rozhodnutí soudu.

V diskusi na konferenci padla k prezentovanému záměru řada otázek. Také bych jednu měla: nechcete dát tento úžasný návrh k ledu?